

«Императорския кабинетъ предложи протокола като послѣдний опитванье за примиряванье. Той изеви същия день въ декларация, която придружаваше протокола, условия, които ако бѣхж честно и искрено изпълнени отъ Портата, можехж да възстановятъ и закрѣпятъ мира. На всичко това Портата отговори съ ново отказванье.

«Това обстоятелство не бѣше предвидѣно отъ лондонския протоколъ. Като изказваме желаніята и рѣшеніята на Европа, протокола са ограничи да гуди условия, че ако Портата измами надѣждитѣ на Великитѣ Държави и не изпълни енергически мѣрцитѣ, които трѣбаше да подобратъ състоянието на християнското население, — нѣщо припознато единодушно като необходимо за спокойствието на Европа, то тѣ, Великитѣ Държави, задържатъ правото си наедно да обсъдятъ средствата за обезпечението на благосъстоянието на това население и за съхраняванъето на общий миръ.

«Така, кабинетитѣ сж предвиждали, че Портата може да изпълни обѣщаніята, които е могла да даде, но тѣ не сж предвидѣли случая, ако тя са откаже да изпълни исканіята на Европа.

«Наедно съ това декларацията направена отъ лорда Дерби подиръ подписванъето на протокола, заявяваме че защото правителството на английската кралица са подписва подъ този актъ само за да са опази мира, то трѣбало да са разумѣва, че Протокола ще са счита за недѣйствиеленъ и безъ значение, ако предположенната цѣль, — а именно запазванъето на мира между Россия и Турция, — не би била достигната.

«Отричанъето на Портата и побужденията дѣто постѣхж така, не оставятъ никаква надѣжда, че тя ще земе други пѣтъ въ уважение желаніята и съвѣтитѣ на Европа. Това отричанье не дава никакво поручителство, че предложенитѣ за улучшение участьта на християн-